

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 5. Repetita dictorum consideratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

ciat, quæ tamen quia singularem afferunt consolationem, nequaquam prætermittenda putavi, pluribus tamen alio in loco prosequar & perficiam.

§. V.

Repetita dictorum consideratio.

Quod si quis hisce non minus præclarè quam verè dictis non movetur ut spem suam omnem in Deo ponat, ne bono bonis omnibus mundi præferendo privetur, hunc ego non verebor insanum dicere, aut nescio quibus veneficijs dementatum in suis miserijs æstimare; utpote qui ad quærendum aliud quod suis in ærumnis levamen, non dubitat procul abire ut fodiat sibi in sudore vultus sui cisternam dissipatam quæ continere non valet aquam, nec nisi fætentem præbet & corruptam; cum habeat prope fores suas fontem perennem aquæ vivæ salientis in vitam æternam, unde possit haurire in gaudio copiam cœlestium consolationum, quæ afflictionum omnium ardorem extinguunt. Dic mihi Anima diffidens & modicæ fidei, quæ times ne terra te deficiat in medio terræ & velut desperata quereris vitam tibi exorsam esse in tantis calamitatibus & persecutionibus, quas pateris, dic, inquam, credisne

H sal-

I. 4. 169

saltem in Deum qui te condidit? Credis
 eum esse omnipotentem, sapientem, vera-
 cem in dictis suis, fidelem in promissis? Si
 non credis, abi igitur post vestigia gregum
 tuorum, inter feras & bestias pascere, utpote
 indigna quæ inter homines numereris, ut
 nomen geras rationalis Creaturæ, quando
 quidem non agnoscis Creatorem tuum.
 Quod si eum confiteris & credis esse, quod
 est, plenum virtute, sapientiâ, bonitate, fibi-
 litate, cur non recurris ad tam potentem tan-
 studio sum tui protectorem? Cur non rursus
 amplexus ejus expansis brachijs te benevole
 præstolantis? Numquid non invitat ad se om-
 nes? Numquid non clamat? *Respicite filij na-
 tiones hominum, & scitote quia nullus spera-
 vit in Domino & confusus est.* Quapropter
 adhuc caligas ad tantam lucem meridiana
 Sole clariorem, si divinis ejus inspiratione-
 bus, quas tibi suggerit, non moveris, negare
 non potes emotæ mentis te esse aut Crea-
 turarum incantationibus miserrimè deludè

§. VI.

*Falluntur qui sperant à Deo, spiritalia bona
 & non temporalia.*

Observo præterea aliam hac in re diffi-
 cultatem hominum, quam non possum qui-
 am